

Pondelok 4. týždňa Mk 5,1-20

Bojovať sám o seba

S čím bojujem sám u seba? Ktoré ťažkosti prekonávam v poslednom čase? Ako prijímam boje na ceste ku kňazstvu u svojich spolubratov?

Ježiš bojuje Plukom nečistých duchov rázne a otvorene: „**Nečistý duch, vyjdi z tohto človeka**“ (Mk 5,8)?

S nečistým duchom musíme stále bojovať v Kristovom mene. Duch nenávisti, pohrdania, vzbury, rúhania, dvojtvárnosti, zaťatosti a mnohými inými duchmi, tak či onak treba bojovať. Boj je zvlášť ťažký v našom vnútri, so sebou samým. Vkrádajú sa do srdca, liahnu sa v zákutiach duše, vyrastajú následkom nedostatku našej bdelosti a práce na sebe. Nie je ich v nás pluk?

Ježiš stojí pri nás. Pomáha. Preto ducha egoizmu, lakomstva, závesti, lenivosti a iných skôr premôžeme. Ježiš nás učí stratégii boja. Osvojovať si dobrého ducha lásky, obety, zdržanlivosti, pokoja...

Je isté, že trpný, ľahostajný postoj – je už naša prehra. Od začiatku pokušenia vedieť povedať: nie! Bojom sa nevyhneme, ale víťazstva nech sa stanú našou odmenou u Ježiša. Obyvatelia Cézarey žiadali, aby Ježiš odišiel z ich kraja, mi ho prosíme aby zostal.

Návrh na osvojenie si: Žiť v tom, že pokiaľ žijem, musím bojovať sám o seba.

Utorok 4. týždňa Mk 5,21-43

Dôverovať Bohu

Aké mám skúsenosti s dôverou v Boha? Vzbudzujem si dôveru len pri ťažkostiach? Povzbudzujem iných k dôvere v Boha?

Ježiš Jairovi hovorí: „**Neboj sa, len ver**“ (Mk 5,36)!

Žena verila, že stačí sa len dotknúť Kristovho plášt'a a bude zdravá. Jej dôvera sa vyplatila. Mala väčšiu vieru ako celý zástup okolo. Boh chce, aby sme mu dôverovali. Dôvera je dotnúť sa Boha. Dotýkať sa Krista s vierou a láskou posilňuje dušu.

Nadobudnúť si taký osobný vzťah, že budem dôverovať Bohu, aj keď zlyhajú všetky osvedčené prostriedky, veda i ľudia. Učiť sa posilniť, potešiť, zmobilizovať ku konaniu, to budem potrebovať ako kňaz.

Modlitba, najmä svätá omša, sviatosti, skutky kresťanského milosrdenstva, almužna púť, sú prostriedky ktorými sa buduje dôvera v Boha a nielen buduje. Osvojím si ich.

Návrh na osvojenie si: Byť mužom dôvery v Boha je aj výzva Ježiša ku mne.

Streda 4. týždňa Mk 6,1-6

Prisvojiť si Krista

Aké mám skúsenosti, že Kristus žije vo mne a ja v ňom? Uvedomujem si, že konám v Kristovi, s Kristom? Čo robím preto, aby Kristus vo mne rástol?

Nechcem, aby sa Ježišove slová: „**Prorokom nepohrdajú nikde, iba v jeho otčine, medzi jeho príbuznými a v jeho dome**“ (Mk 5,36), vzťahovali na mňa.

Ježiš sa sťažuje na podceňovanie od svojich. Či dnes jeho nepodceňujú ho stále? Zúčastňujeme sa na jeho tajomstvách, počúvame ho už roky, poznáme jeho život a čím sa mu odmieňame? Uzatvárame sa pred užšími kontaktmi s Ježišom. A predsa rodáci nevedeli toľko o Ježišovi, ako mi dnes.

Je správne, že Krista neprijímame vzdialene, ale snažíme sa s ním žiť stále. Nechceme nič Kristovi odmietnuť. Považujeme si to za česť, že máme svoje myšlienky často pri Ježišovi, že hovoríme s Ježišom, že Ježiš je priateľ, brat, na našich cestách. Žiť tak, že Ježiš je môj.

Prijímame Krista v Jeho učení, pravdách, spoznáваме ho svojím rozumom, má svoje miesto v našom srdci, osvojujeme si jeho učenie. Ako budúci kňaz milujem všetko, čo miluje Kristus, tie isté ideály či hodnoty, ktorými nás obdarúva.

Návrh na osvojenie si: Byť Kristov a s Kristom nestačí si len povedať a už nie len niekedy.

Štvrtok 4. týždňa Mk 6,7-13

Oslobodiť sa od zbytočnosti

Čo vlastním a nepotrebujem to? Zháňam sa za zbytočnosťami? Čo to znamená oslobodiť sa od zbytočnosti?

Ježiš keď rozposiela Dvanástich prikazuje: „**aby si na cestu okrem palice nebrali nič –ani chlieb...**“ (Mk 6,8).

Ježiš prideliuje každému konkrétnu misiu, v ktorej sa máme naplno zaangažovať. To si vyžaduje celé srdce, sily, čas, pretože len tak splníme zverené poslanie. Ježiš varuje pred pripútaním sa k hodnotám, ktoré zužujú horizonty misie, ktoré uzatvárajú človeka do seba, ktoré robia človeka slepým pre Božie veci, Boha a blízkych, ktoré zvädzajú aby sme slúžili im a nie Bohu v poverenej misii.

Je úžasné mať presvedčenie, že k úspešnému zvládnutiu poslanca pre seba nepotrebujem mať veľa. Slobodný je ten, ktorý ostáva slobodný od všetkého, čo nepotrebuje k splneniu poverenej úlohy.

Vedieť si rozkázať, žiť slobodne si vyžaduje prácu na sebe. Túžby, priania, videnie všetkého čo majú iní, čo sú iní, je pokušenie, od ktorého je dobré sa vyvarovať. Mať potrebné všetko pre Krista, stačí. Mať radosť, že mi nič neprekáža pri plnení Božej vôle.

Návrh na osvojenie si: Dať seba Kristovi, znamená zrieknuť sa všetkého zbytočného.

Piatok 4. týždňa Mk 6,14-29

Angažovanosť

Za čo sa dokážem nadchnúť, zapáliť, nešetriť čas, námahu? Je moja zaangažovanosť primeraná tomu na čo sa pripravujem? Ako sa prejavuje čas strávený na ceste za Ježišom?

Ján Krstiteľ si aj vo väzení tak počíнал, že Herodes „*keď ho počúval, býval vo veľkých rozpakoch, a predsa ho rád počúval*“ (Mk 6,20).

Jánov príklad je potrebné aj nám si osvojiť, keď sme svedkami, hriechu v našom okolí. Nemôžeme povedať, že to nie je naša vec. Ján Herodesa napomína. Nemlčí. Angažuje sa za odstránenie hriechu. Zodpovedne vykonáva svoje poslanie, keď ho vyzýva k pokániu.

Už dnes mám aj ja zodpovednosť nielen za seba, ale aj za tých s ktorými žijem, za našu dobu, spoločnosť a moja príprava na kňazstvo má byť zaangažovaním sa už dnes aj za tých, ku ktorým budem poslaní.

Nesmieme podľahnúť pokušeniu, nepáliť sa, ísť svojou cestou, mlčať, nevidieť a nepočuť. Tak náš svätý pokoj sa zmení na trest. Sme oslovený angažovať sa za vec Krista.

Návrh na osvojenie si: Moja tvár je moja zaangažovanosť za Krista.